

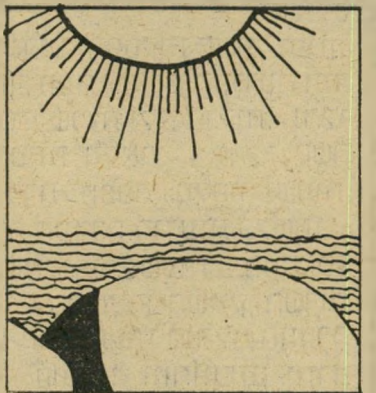
לא עכשיו

אלא

במאי

כשאני פותח את העיתון, ועובר עליו עבירה, אני רואה שהמון פרשנים שואלים למה תיפול הממשלה דווקא במאי ולא עכשיו. ובכן, התשובה היא זו: לפני מאי לא יהיה מי שיפיל את הממשלה, וגם לא תהיה ממשלה בשביל ליפול.

עד מאי המון שרים יהיו בארצות-הברית — בגין בעצמו, וייצמן, שמיר,

השר בורג משתתף בכנס שוטרים באקפולקו

שרון, מודעי ומי יודע מי עוד. רק לקראת תחילת מאי יוכלו להביא את השר בורג מכנס-שוטרים באקפולקו, את המר ואבו-חצירא מכנס-רבנים בוואיקי, את פרס מכנס סוציאליסטי בברייטון, את ברילב מכנס-פרשים ביער בולון, את רבין מכנס זה-או-אחר בוונציה, את אמנון רובינ' שטיין מפאלמה-דה-מיוקרה, את הרב לוי רנץ מלאס-וגאס, את שרה שטרן-קטן מטאהיטי, את פלומין מרודוס, את תלמי מקורפו ואת קורפו מאייבהאמה.

בתחילת מאי יהיו חברי-הכנסת וחברי-הממשלה בהרכב מלא, שמנמים, שזופים וחסונים, ויגשו במרץ להפלת הממשלה.

דייוויד יום

וממשלת

ישראל

משכיל יהודי אחד הסביר לי שהממשלה הזאת רוצה לעשות לפוליטיקה מה שעשה הפילוסוף הסקוטי דייוויד יום לפילוסופיה.

עד ימיו של דייוויד יום היה מקובל בשדה הפילוסופיה שלכל דבר יש סיבה. שום דבר לא קורה סתם ככה. דוגמה: אם כדור הביליארד האדום נכנס לחור, זה מ פ נ י ש כדור הביליארד הלבן פגע בו. בא דייוויד יום, ואמר: מה פית' אום? איך אפשר להוכיח שזה מ פ נ י? כל מה שאפשר להגיד על בטוח זה ש-הכדור האדום נכנס בול א ח ר י שחלבן פגע בו. אבל המ פ נ י זה סתם המ' צאה שלנו. ככה נתן דייוויד יום מכה קשה לעניין הסיבתיות, ועד היום מת' רוצצים הפילוסופים כמו עכברים ומחפ' שים תשובה לקושיה של יום.

אותו דבר ממשלת-ישראל. עד שקמה ממשלת-ישראל שלנו היה מקובל בשדה הפוליטיקה שלכל החלטה פוליטית יש

עניין של משאבה

„מורי ורבותי“ היא הצורה האשכנזית של „אחי ואחיותי“, כמו ש„במטותא מלומדי“ היא הצורה האשכנזית של „ראה ידידי“, וכמו שמנחם בגין היא הצורה האשכנזית של דויד לוי.

את זה גילו כבר לפני, אבל עד עכשיו חשבו הפרשנים, בטעות, שדויד לוי מנחה את מנחם בגין. זאת לא האמת.

האמת היא שמנחם בגין ודויד לוי זה אותו האיש.

אני גיליתי את זה כשיום אחד הפשיל מנחם בגין את שרווליו גבוה מדי וראיתי את הוונטילים. דויד לוי זה בסך הכל הצורה הנפוחה של מנחם בגין. וככה זה קורה: כשלעוזר של בגין, יחיאל קדישאי, נדמה שתחת לדבר אל המורים והרבנים צריך לדבר לאחים ולאחיות, הוא בא עם משאבה פשוטה של אופניים, תוקע אותה בוונטילים המתאימים, ומנפח למנחם בגין את הלחיים, הידיים, החזה, התחת והרגליים. נשאר לו רק להוריד למנחם את המישקפיים, להלביש לו פאה של אורי גרוס, ולשלוח לדרך דויד לוי זו ומדבר.

כשגומר הדבר הזה את תפקידו אצל אחיו ואחיותיו, בא יחיאל קדישאי עם גפרור, תוקע אותו בוונטילים, האוויר יוצא בשריקה ומנחם בגין חוזר לגודל הטבעי שלו, ונח יומיים.

מזה מתקבלת המשוואה הבאה:

דויד לוי = מנחם בגין + משאבה — גפרור.

הטלאי

נניח שבעיקבות ריבוי נישואי-התערבות תחליט ממשלתנו מחר-מחרתיים שכל ערבי הגאה בעמו (או לא) יהיה חייב לשאת טלאי ירוק-בהיר על דש בגדו. זה גם יקל מאוד על עבודת השוטרים, הקבלנים ומשכירי-הדירות, שלא יצטרכו לסמוך על סימנים מפוקפקים כמו מיבטא או צבע-עור. יהיה ברור מי הוא מי. לא בשמיים החלטה כזאת, ויש בה הרבה הגיון. אבל לא ההחלטה עצמה מעיינת אותי הפעם, אלא התגובות המעורבות של הגורמים הפוליטיים השונים כהלחן:

מיפלגת העבודה טוענת שהחלטה האומללה של הממשלה ממחישה את הצורך בבחירות חדשות. **ריכזו מ פ נ י** יציין שבהתחשב במצבה של תעשיית הטכסטיל בארץ מורה החלטה זו על קהות-החושים של הממשלה כלפי הציבור. **סיעת ש"י בכנסת** אמרת שההחלטה תכניס אותנו לעימות עם הנשיא קארטר ועם יהדות התפוצות. **ח"כ הילל זיידל** מגלה אומץ: „זוהי החלטה שאין בה שום תוכן מהותי והיא טעות מבחינת העיתוי“. מסקנתו הנחרצת של ח"כ יוסי שריד היא שפרופסור יגאל ידין צריך לפרוש מהממשלה, כדי לא לבייש את בוחרי ד"ש, ואילו חוגי ה' באייר, ו' בסיון וז' בענין יצינו שההחלטה פוגעת בעקרונות מגילת-העצמאות, ניקיון המורכות ותרבות-הדיוור.

זהו, בערך. הקוארדה-הענין יבחין מיד שהמילים „ערבים“, „פלסטינים“, „אפליה“, או „גזענות“ אינן מוזכרות כלל בהודעות של כל המיפלגות, הריכוזים, התנועות, האישים והחוגים. זה בכלל לא שייך לעניין.

מי שחושב שאני מגזים, יעבור בבקשה על תגובות האופוזיציה על החלטה הממשלה בעניין חברון.

שביתת-רעב

דה-לוכס

אחד הדברים המעצבנים בזמן האחרון זה שראשי המועצות המקומיות ביו"ש עושים שביתת-רעב כבר איזה חודש, ואף אחד לא שם לב, חוץ ממני.

יושבים להם כמה בחורים מפוטמים בשניים-שלושה אוהלים ציבעוניים ונוחים (זכר ליציאת מצרים) ליד הכנסת, ליד האוהלים חונות מכונות אמריקאיות ו-גרמניות (זכר לשואת יהודי אירופה) וטור ענים שהם לא אוכלים, ושזה לא סתם דיאטה. באים אליהם אורחים, לוחצים ידיים, מקבלים חומר הסברה, וזהו. תופסים? אף אחד מהרעבים האלה לא מגלה סימני-שישיות, לא מובהל ל-בית-חולים, לא מספרים לנו על כמות הכולסטרול בדמם, כלום.

ולמה זה מרגיז אותי? למה אני היחיד בכל אמצעי-התיקשורת ששם לב לזה בכלל? או!

האמת היא שתמיד עניין אותי לדעת מה יקרה אם אחד משובתי-הרעב ימות בגלל ההפגנה שלו. אז עד היום דווקא לא כליכך בא לי שזה באמת יקרה, למרות העניין. אייבי נתן וכאלה, למה ש-ימותו? אבל הפעם זה נראה לי ממש הזדמנות-פז, ודווקא הפעם לא קרה כלום. פשוט שום דבר.

מכיוון שאני לא מאמין בניסים, אומר את דעתי גלויות: לדעתי כמה מן הפטי-מים האלה מהמועצות המקומיות בכלל אוכלים. הם החליטו שאם אפשר לקיים עשר שנים התנחלות-ידמה, אפשר גם לעשות חודשיים-שלושה שביתת-רעב דמה, וככה יוצא שהם בעצמם אוכלים עוף, ואנחנו אוכלים את הלוקשען.

הפילוסוף הסקוטי דייוויד יום

איזו סיבה. דוגמה: מדינות אירופה תומכות בפלסטינים ביגלל הנפט. באה ממשלת בגין וקבעה: לא עוד! מי אמר שצריך סיבה? הנה אפילו הוכחה: אנחנו מקבלים לפחות פעם בשבוע החלטה פו-ליטית שאין לה שום סיבה! סתם ככה! פשוט בא לנו!

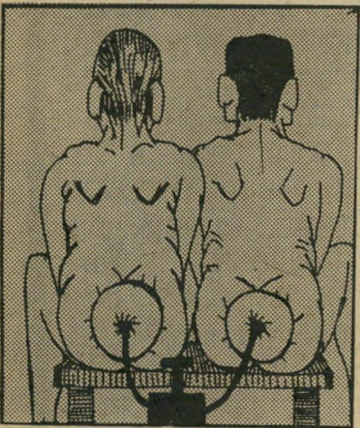
המועמד

שלנו

כניסתו של מר יצחק שמיר למשרד-החוץ, מספר לי המקור שלי, הפיחה רוח-חיים בעניינים, והביאה לגיבוש ה-מדיניות האמריקאית (ווסט-פוליטיק) של ממשלת-ישראל.

הכל התחיל בהקרנה פרטית של הסרט „השליו ממנצ'וריה“ בנוכחות ראש-הממשלה שלנו, שר-החוץ שלו והרעיות של שניהם. בסרט הזה מראים איך הקו-מוניסטים המגעילים מנסים להשפיע על בחירת נשיא ארצות-הברית, ולהביא ל-בחירת המועמד שלהם למישרה הרמה. בסרט גם משחק לורנס הארווי (יהודי) תפקיד ראשי.

המקור שלי אומר שבזמן ההקרנה עפו קללות בפולנית נגד הקומוניסטים, ולורנס זכה בשבחים על מישחקו. ראש-הממשלה שאל אם זה לא השחקן שבא

רגאן (מימין) ואנדרסון (משמאל), אחרי הצמדת המיטענים הפדאסטיים, רגע לפני הכיציין

לפני שנה יחד עם הג'ינג'ית מ„בועות“, ושרי-החוץ אמר שאם הזיכרון שלו אינו מטעה אותו, זה דווקא השחקן שיש לו ביחד איתו תמונה יפה בלישכת יו"ר הכנסת.

הקיצור, ראש-הממשלה ושרי-החוץ סיכמו שאמנם הקומוניסטים יאסנה חוליע, אבל הרעיון עצמו ראוי לעיון, ולא יזיק אם מדינת-ישראל, שהיא מדינת-מפתח בעולם החופשי, תעשה משהו למען בחירת נשיא אמריקאי שיהיה טוב בש-ביל היהודים.

עכשיו התחילה הרבה עבודה שחורה. ראשית, שלחו את המועמד עצמו. אחר כך נשלח וייצמן ללכלך את קנדי. בגין יסע לקלקל לקארטר, אריאל שרון יב-דוק איפה להציב את הצלף בשביל בוש, מודעי יהפנט את בראון, ושמיר יצמיד לרגאן ולאנדרסון מיטענים פלאסטיים. ככה יוצא שבספטמבר-אוקטובר יישאר רק המועמד שלנו, אורה אמריקאי כשר, בעל אמונה דתית עמוקה ועמדות פולי-טיות תקיפות — הרב מאיר כהנא.

על המיקריות

בהיסטוריה

ההיסטוריון שטען כי ההיסטוריה אינה אלא מיקרה מחורבן אחד אחרי משנהו בוודאי התכוון להיסטוריה של מדינת-ישראל בשנתיים-שלוש האחרונות.